

LA
MASIA.
EL
PAS
DEL
TEMPS

LA MASIA. EL PAS DEL TEMPS

Diputació de Girona

Cobertes
Vicenç Rovira Riera

La masia. El pas del temps
Les Bernardes Photo

Comissari
Martí Artalejo

Programa d'Exposicions Itinerants
de la Diputació de Girona

Edita
Diputació de Girona. Oficina de Difusió, 2015

Coordinació de les Exposicions itinerants
Ibet Vila

Disseny
dblanch. Alexandra Fernández Lladó

Impressió
Gràfiques Anglès, S.L.

Dipòsit legal
GI348-2015

Les Bernardes Photo i les Exposicions Itinerants de la Diputació de Girona

Aquesta exposició és fruit d'un acord de col·laboració entre la Diputació i la Casa de Cultura les Bernardes de Salt.

«La masia: el pas del temps» s'integra dins el projecte Exposicions Itinerants de la Diputació de Girona, i té per objectiu fer arribar als ajuntaments, les associacions i les entitats de les comarques gironines algunes mostres de fotografia que s'han pogut veure a la sala les Bernardes Photo d'aquest centre cultural.

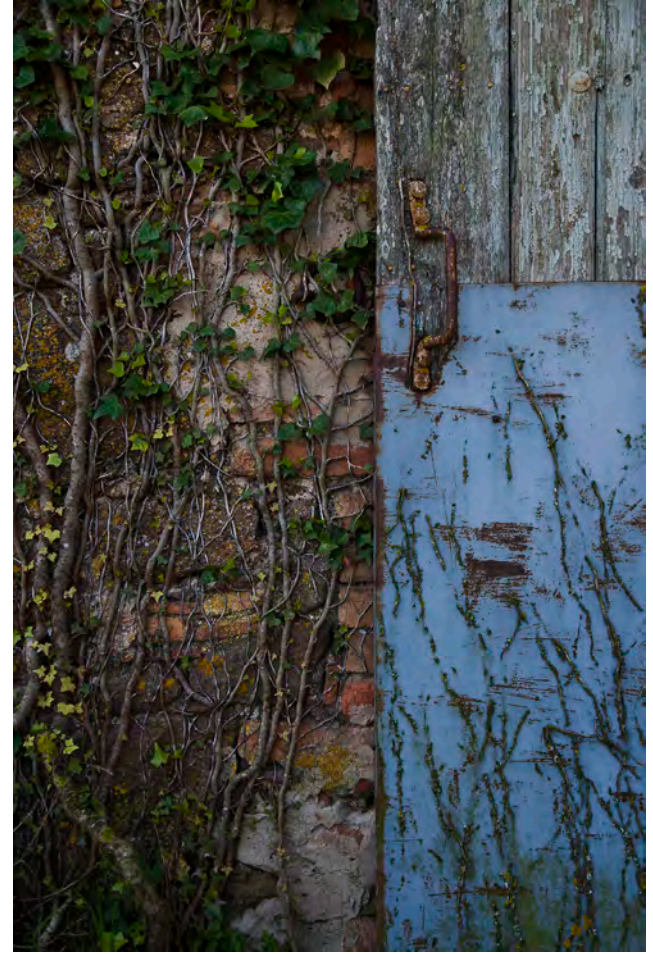
LA MASIA. EL PAS DEL TEMPS

Hi ha llocs que el temps ha anat desgastant, que han estat deixats o abandonats pels seus habitants i que són vistos com a vells i deteriorats, sense cap mena de gràcia, per qui s'hi acosta o hi ensopega. Malgrat tot, en veure'ls ens adonem que, fa temps, van ser un espai ple de contingut, un focus de projectes i il·lusions. Si som observadors, hi podem veure les restes dels esforços de la gent que hi va viure per fer-los habitables i agradables, i també pràctics. Notem que molts anys enrere van ser el refugi, centre neuràlgic i organitzatiu, ple de records, d'un grup humà, amb els seus afectes i conflictes. Un recer que els donava seguretat i confort, i que el pas inexorable del temps no ha mantingut dempeus ni n'ha conservat l'essència que el feia tan important per als qui l'havien projectat i hi havien viscut, els quals, segurament, ja no hi són.

Però, per sort, hi ha la mirada del fotògraf, que ens ajuda a veure la bellesa d'aquests espais, malgrat el seu estat. La natura s'ha encarregat de barrejar-s'hi, sense consultar-ho, i les fotografies ens fan veure com pot ser-ne, de bonica, aquesta aliança involuntària; com unes senzilles hores, amb un recorregut imprevisible, s'han posat suaument, però amb contundència, sobre un blau antic i lluminós. O també com una canal ha canviat de funció: ja ningú no es preocupa de netejar-la perquè hi corri, lliure, l'aigua de la pluja; ara és una jardinera amb flors boscanes que treuen el caparró i decoren el contorn de la teulada... Tot això i més és el que ens convida a veure l'autor: ens regala el seu punt de vista i ens fa adonar de la màgia que hi ha en la seva mirada; ell ens canvia la trista visió d'una casa en runes, deshabitada... , quelcom lleig que el temps ha malmenat, en quelcom bonic i lluminós.

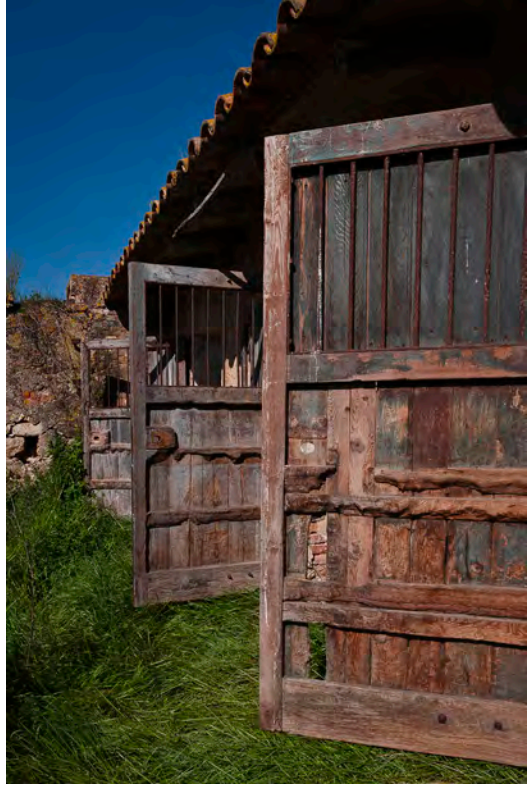

VICENÇ ROVIRA RIERA

Fotògraf aficionat, resideix al Baix Empordà. Comença a interessar-se per la fotografia l'any 1992, després de fer un curs sobre el sistema de zones d'Ansel Adams. Ha realitzat diferents tallers i seminaris amb fotògrafs reconeguts: Humberto Rivas, Navia, Pep Bonet, David Airob o Manel Esclusa, entre d'altres.

És soci fundador de l'associació Amics de la Fotografia de Torroella de Montgrí, de la qual actualment és el president. És el responsable de la programació de la sala d'exposicions del claustre de l'Hospital de Torroella de Montgrí.

La majoria de la seva producció està dedicada a la fotografia de paisatge (Menorca, Bardenas Reales, atzavares...). Treballa bàsicament en blanc i negre, ja que d'aquesta manera pot controlar tot el procés, des que prem el disparador fins que la còpia surt del laboratori.

vic.rovira@gmail.com
<http://vicencrovira.tk>

Diputació de Girona

_02

Consell
Comarcal
del Gironès

